

İNSAN DIŞ GÖRÜNÜŞE, RAB İSE YÜREĞE BAKAR

İNSANIN SIRALAMASI İLE TANRI'NIN SIRALAMASI FARKLIDIR

1. Samuel 16:1-13 Davut Kral Olarak Meshediliyor

Rab Samuel'e, "Ben Saul'un İsrail Kralı olmasını reddettim diye sen daha ne zamana dek onun için üzüleceksin?" dedi, "Yağ boynuzunu yağla doldurup yola çık. Seni Beytlehemli İşay'ın evine gönderiyorum. Çünkü onun oğullarından birini kral seçtim." Samuel, "Nasıl gidebilirim? Saul bunu duyarsa beni öldürür!" dedi. Rab şöyle yanıtladı: "Yanına bir düve al ve, 'Rab'be kurban sunmak için geldim' de. İşay'ı kurban törenine çağır. O zaman ne yapman gerektiğini ben sana bildireceğim. Sana belirteceğim kişiyi benim adıma kral olarak meshedeceksin." Samuel Rab'bin sözüne uyararak Beytlehem Kenti'ne gitti. Kentin ileri gelenleri onu titreyerek karşıladılar ve, "Barış için mi geldin?" diye sordular. Samuel, "Evet, barış için" diye yanıtladı, "Rab'be kurban sunmaya geldim. Kendinizi kutsayıp benimle birlikte kurban törenine gelin." Sonra İşay ile oğullarını kutsayıp kurban törenine çağırdı. İşay ile oğulları gelince Samuel Eliav'ı gördü ve, "Gerçekten Rab'bin önünde duran bu adam O'nun meshettiği kişidir" diye düşündü. Ama Rab Samuel'e, "Onun yakışıklı ve uzun boylu olduğuna bakma" dedi, "Ben onu reddettim. Çünkü Rab insanın gördüğü gibi görmez; insan dış görünüşe, Rab ise yüreğe bakar." İşay, oğlu Avinadav'ı çağırıp Samuel'in önünden geçirdi. Ama Samuel, "Rab bunu da seçmedi" dedi. Bunun üzerine İşay Şamma'yı da geçirdi. Samuel yine, "Rab bunu da seçmedi" dedi. Böylece İşay yedi oğlunu da Samuel'in önünden geçirdi. Ama Samuel, "Rab bunlardan hiçbirini seçmedi" dedi. Sonra İşay'a, "Oğullarının hepsi bunlar mı?" diye sordu. İşay, "Bir de en küçüğü var" dedi, "Sürüyü güdüyor." Samuel, "Birini gönder de onu getirsin" dedi, "O buraya gelmeden yemeğe oturmayacağız." İşay birini gönderip oğlunu getirtti. Çocuk kızıl saçlı, yakışıklı, gözleri pırıl pırıl bir delikanlıydı.

Rab Samuel'e, "Kalk, onu meshet. Seçtiğim kişi odur" dedi. Samuel yağ boynuzunu alıp kardeşlerinin önünde çocuğu meshetti. O günden başlayarak Rab'bin Ruhu Davut'un üzerine güçlü bir biçimde indi. Bundan sonra Samuel kalkıp Rama'ya döndü.

Hakimler 6:1-16 Gidyon

İsraililer yine Rab'bin gözünde kötü olanı yaptılar. Rab de onları yedi yıl süreyle Midyanlılar'ın eline teslim etti. Midyan boyunduruğu İsraililer'e öyle ağır geldi ki, dağlarda kendilerine sığınaklar, mağaralar, kaleler yaptılar. Ekin ektikleri vakit, Midyanlılar, Amalekliler ve öbür doğulu halklar topraklarına girip ordugah kurarlardı. Gazze'ye dek ekinleri yok eder, koyun, sığır, eşek gibi geçim kaynağı olan her şeyi alırlardı. Hayvanları ve çadırlarıyla birlikte çekirge sürüsü gibi gelirdi. Adamları, develeri saymak olanaksızdı. Yakıp yıkmak amacıyla toprakları işgal ederlerdi. Midyanlılar İsrail'i öyle yoksul düşürdüler ki, İsraililer Rab'be yakarmaya başladılar.

İsraililer Midyanlılar'dan ötürü Rab'be yakarınca, Rab onlara bir peygamber gönderdi. Peygamber onlara şöyle dedi: "İsrail'in Tanrısı Rab diyor ki, 'Sizi Mısır'dan ben çıkardım, köle olduğunuz ülkeden ben getirdim. Mısırlıların elinden, size baskı yapanların hepsinin elinden sizi ben kurtardım. Onları önünüzden kovdum, topraklarını size verdim. Size dedim ki, Ben Tanrınız Rab'bim. Topraklarında yaşadığınız Amorlular'ın ilahlarına tapmayın. Ama sözümü dinlemediniz.' "

Rab'bin meleği gelip Aviezerli Yoaş'ın Ofra Kenti'ndeki yabancı fıstık ağacının altında oturdu. Yoaş'ın oğlu Gidyon, buğdayı Midyanlılar'dan kurtarmak için üzüm sıkma çukurunda dövüyordu. Rab'bin meleği ona görünerek, "Ey yiğit savaşçı, Rab seninledir" dedi.

Gidyon, "Ey Efendim, eğer Rab bizimleyle bütün bunlar neden başımıza geldi?" diye karşılık verdi, "Atalarımız Rab'bin bizi Mısır'dan çıkardığını söylemediler mi? Bize anlattıkları Rab'bin bütün o harikaları nerede? Rab bizi terk etti, Midyanlılar'ın eline teslim etti."

Rab Gidyon'a dönüp, "Kendi gücünle git, İsrail'i Midyanlılar'ın elinden kurtar" dedi, "Seni ben gönderiyorum." Gidyon, "Ey Efendim, ben İsrail'i nasıl kurtarabilirim?" diye karşılık verdi, "Ait olduğum boy Manaşşe oymağının en zayıf boyudur. Ben de ailemin en genç adamıyım." Rab, "Ben seninle olacağım" dedi, "Midyanlılar'ı tek bir adamı yener gibi bozguna uğratacaksın."

Markos 12:41-44 (Luk.21:1-4) Dul Kadının Bağışı

İsa tapınakta bağış toplanan yerin karşısında oturmuş, kutulara para atan halkı seyrediyordu. Birçok zengin kişi kutuya bol para attı. Yoksul bir dul kadın da geldi, birkaç kuruş değerinde iki bakır para attı. İsa öğrencilerini yanına çağırarak, "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi, "Bu yoksul dul kadın kutuya herkesten daha çok para attı. Çünkü ötekilerin hepsi, zenginliklerinden artanı attılar. Bu kadın ise yoksulluğuna karşın, varını yoğunu, geçinmek için elinde ne varsa, tümünü verdi."

Markos 14:1-11 (300 dinarlık güzel kokulu yağı İsa'nın başından döken kadın)

Fısh ve Mayasız Ekmek Bayramı'na iki gün kalmıştı. Başkâhinlerle din bilginleri İsa'yı hileyle tutuklayıp öldürmenin bir yolunu arıyorlardı. "Bayramda olmasın, yoksa halk arasında kargaşalık çıkar" diyorlardı.

İsa Beytanya'da cüzamlı Simun'un evinde sofrada otururken yanına bir kadın geldi. Kadın kaymaktaşıdan bir kap içinde çok değerli, saf hintsümbülü yağı getirmişti. Kabı kırarak yağı O'nun başına döktü. Bazıları buna kızdılar; birbirlerine, "Bu yağ niçin böyle boş yere harcandı? Üç yüz dinardan fazlaya satılabilir, parası yoksullara verilebilirdi" diyerek kadını azarlamaya başladılar.

"Kadını rahat bırakın" dedi İsa. "Neden üzüyorsunuz onu? Benim için güzel bir şey yaptı. Yoksullar her zaman aranızdadır, dilediğiniz anda onlara yardım edebilirsiniz; ama ben her zaman aranızda olmayacağım. Kadın elinden geleni yaptı, beni gömülmeye hazırlamak üzere daha şimdiden bedenimi yağladı. Size doğrusunu söyleyeyim, Müjde dünyanın neresinde duyurulursa, bu kadının yaptığı da onun anılması için anlatılacak."

Bu arada Onikiler'den biri olan Yahuda İskariot, İsa'yı ele vermek amacıyla başkâhinlerin yanına gitti. Onlar bunu işitince sevindiler, Yahuda'ya para vermeyi vaat ettiler. O da İsa'yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı.

Matta 19:16-30 (Mar.10:17-31; Luk.18:18-30) Zenginlik ve Sonsuz Yaşam

Adamın biri İsa'ya gelip, "Öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için nasıl bir iyilik yapmalıyım?" diye sordu.

İsa, "Bana neden iyilik hakkında soru soruyorsun?" dedi. "İyi olan yalnız biri var. Yaşama kavuşmak istiyorsan, O'nun buyruklarını yerine getir." "Hangi buyrukları?" diye sordu adam.

İsa şu karşılığı verdi: " 'Adam öldürmeyeceksin, zina etmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin' ve 'Komşunu kendin gibi seveceksin.' "

Genç adam, "Bunların hepsini yerine getirdim" dedi, "Daha ne eksikim var?" İsa ona, "Eğer

eksiksiz olmak istiyorsan, git, varını yoğunu sat, parasını yoksullara ver; böylece göklerde hazinen olur. Sonra gel, beni izle” dedi.

Genç adam bu sözleri işitince üzüntü içinde oradan uzaklaştı. Çünkü çok malı vardı. İsa öğrencilerine, “Size doğrusunu söyleyeyim” dedi, “Zengin kişi Göklerin Egemenliği'ne zor girecek. Yine şunu söyleyeyim ki, devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı Egemenliği'ne girmesinden daha kolaydır.”

Bunu işiten öğrenciler büsbütün şaşkırdılar, “Öyleyse kim kurtulabilir?” diye sordular. İsa onlara bakarak, “İnsanlar için bu imkânsız, ama Tanrı için her şey mümkündür” dedi.

Bunun üzerine Petrus O'na, “Bak” dedi, “Biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik, kazancımız ne olacak?” İsa onlara, “Size doğrusunu söyleyeyim” dedi, “Her şey yenilendiğinde, İnsanoğlu görkemli tahtına oturduğunda, siz, evet ardından gelen sizler, on iki tahta oturup İsrail'in on iki oymağını yargılayacaksınız. Benim adım uğruna evlerini, kardeşlerini, anne ya da babasını, çocuklarını ya da topraklarını bırakan herkes, bunların yüz katını elde edecek ve sonsuz yaşamı miras alacak. Ne var ki, birincilerin birçoğu sonuncu, sonuncuların birçoğu da birinci olacak.”

Matta 20:1-16 Bağcı Benzetmesi

“Göklerin Egemenliği, sabah erkenden bağında çalışacak işçi aramaya çıkan toprak sahibine benzer. Adam, işçilerle günlüğü bir dinara anlaşıp onları bağına gönderdi. “Saat dokuza doğru tekrar dışarı çıktı, çarşı meydanında boş duran başka adamlar gördü. Onlara, ‘Siz de bağa gidip çalışın. Hakkınız neyse, veririm’ dedi, onlar da bağa gittiler. “Öğleyin ve saat üçe doğru yine çıkıp aynı şeyi yaptı. Saat beşe doğru çıkınca, orada duran başka işçiler gördü. Onlara, ‘Neden bütün gün burada boş duruyorsunuz?’ diye sordu.

“ ‘Kimse bize iş vermedi ki’ dediler. “Onlara, ‘Siz de bağa gidin, çalışın’ dedi. “Akşam olunca, bağın sahibi kâhyasına, ‘İşçileri çağır’ dedi. ‘Sonuncudan başlayarak ilkinde kadar, hepsine ücretlerini ver.’ “Saat beşe doğru işe başlayanlar gelip kâhyadan birer dinar aldılar. İlk başlayanlar gelince daha çok alacaklarını sandılar, ama onlara da birer dinar verildi. Paralarını alınca bağ sahibine söylemeye başladılar: ‘En son çalışanlar yalnız bir saat çalıştı’ dediler. ‘Ama onları günün yükünü ve sıcağını çeken bizlerle bir tuttun!’ “Bağ sahibi onlardan birine şöyle karşılık verdi: ‘Arkadaş, sana haksızlık etmiyorum ki! Seninle bir dinara anlaşmadık mı? Hakkını al, git! Sana verdiğimi sonuncuya da vermek istiyorum. Kendi paramla istediğimi yapmaya hakkım yok mu? Yoksa cömertliğimi kiskaniyor musun?’ “İşte böylece sonuncular birinci, birinciler de sonuncu olacak.”

Markos 9:33-35 (Birinci olmak isteyen herkesin hizmetkarı olsun)

Kefarnahum'a vardılar. Eve girdikten sonra İsa onlara, “Yolda neyi tartışıyordunuz?” diye sordu. Hiç birinden ses çıkmadı. Çünkü yolda aralarında kimin en büyük olduğunu tartışmışlardı.

İsa oturup Onikiler'i yanına çağırdı. Onlara şöyle dedi: “Birinci olmak isteyen en sonuncu olsun, herkesin hizmetkârı olsun.”